

Екран над болотом

Чому людину, захоплену пропагандою,
так важко переконати фактами.

Ми думаємо: їй бракує фактів

Ми приходимо й кажемо:

«Ось правда. Ось докази. Ось що сталося».

Але часто людина захищає не просто помилку в голові.

Вона захищає внутрішню опору.

Болото

Усередині може бути те, на що дуже боляче дивитися:

- сором;
- приниження;
- безсилля;
- злість;
- відчуття: «я ніхто».

Він піднімає голову

І перестає дивитися вниз — на свій біль і безсилля.

Він дивиться туди, де йому показують іншу версію життя:

не бруд, не біль, не слабкість — а силу.

Екран

Над «болотом» з'являється екран. Він говорить:

- «Ти не слабкий. Ти частина великого».
- «Тебе не принизили. Ти частина сили».
- «Ти не один. Ти серед своїх».

Він тримається не за факти

Не тому, що на екрані обов'язково правда.

А тому, що поруч з екраном йому легше відчувати себе кимось важливим.

Екран дає відчуття: «Я не нікчема».

Помилка того, хто сперечається

Інша людина думає: «Зараз я доведу,
що екран бреше».

Але вона сперечається з картинкою.

А людина може захищати емоційний
порятунок.

Якщо екран згасне

Людина знову побачить те, від чого відверталася:

- свій біль;
- свій сором;
- свою злість;
- можливо, власну участь у злі.

Тому факти можуть викликати не цікавість, а злість на того, хто їх приносить.

Що він захищає

У цій моделі людина може захищати не стільки країну, історію чи факти.

Вона може захищати стан, у якому нарешті відчуває себе сильною.

Головна думка

Факти не вимикають екран, якщо екран замінює людині внутрішню опору.

Поки немає іншої опори, вона може триматися за хибну.

